

РЕШЕНИЕ

№ 1222

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 30.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7697** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], С. минерални бани № 51, представлявано от управителя Г. И. Х. срещу Решение № Ж-263 от 23.05.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00703/25.09.2015 г., подадена от дружеството – жалбоподател, срещу [фирма].

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспореното решение. Посочено е, че не били верни твърденията, изложени в мотивите на решението, че дружеството не е представило исканото разрешение за строеж на електрическата централа, което да съответства на инвестиционните намерения. Твърди се, че с писмо вх. № 14916542 от 07.05.2015 г. дружеството е представило на [фирма] исканото разрешение за строеж, а именно Разрешение за строеж № 43 от 27.02.2012 г. на гл. архитект на общ. С., допълнено на 01.04.2015 г., заедно с ПУП за ПИ 37530.13.245, който удостоверявал разделянето на ПИ 37530.12.245 на три други имота: ПИ 37530.13.321, ПИ 37530.12.322 и ПИ 37530.13.323. Поддържа се, че незаконосъобразно [фирма] и КЕВР са игнорирали процедурата по чл. 88, ал. 3 – 6 от Наредба № 6 от 24.02.2014 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи.

Поддържа се също така, че няма правно основание за прекратяване на процедурата по сключване на договор за присъединяване. Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание дружеството е представлявано от процесуален представител адв. И., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение, а решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възражение на жалбоподателя. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], ЕИК[ЕИК], не се представлява и не дава становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

Производството пред КЕВР е било образувано след отмяна на мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по жалба вх.№ Е-12-00-703/25.09.2015 г. на [фирма] и връщането на преписката на административния орган за произнасяне по жалбата с изричен акт, съобразно дадените указания в мотивите на решение № 3016/03.05.2016г по адм.дело № 189/2016г на АССГ , потвърдено с Решение № 6781/31.05.2016г по адм.дело №7281/2016г на ВАС IV отделение . Именно в изпълнение на тези указания е постановено оспореното пред настоящата инстанция Решение № Ж-263 от 23.05.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

Със същото е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00703/25.09.2015 г., подадена от дружеството – жалбоподател, срещу [фирма], поради неоснователност на жалбата.

За да прекрати административното производство ,образувано по жалба с вх.№ Е-12-00-703/25.09.2015г , с горепосоченото решение , Комисията за енергийно и водно регулиране е приета следната фактическа обстановка :

На 09.02.2015 г. [фирма] е подало Искане за сключване на договор за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа с вх. №[ЕИК]/09.02.2015 г. (л.57 от делото) , на основание чл.87 ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи и Заявление с вх. № [ЕГН]/09.02.2015 г. за извършване на съгласуване на ел. проект за завишаване на мощност с 15 kW на фотоволтаична централа, находяща се в землището на [населено място], общ. С., м. К. Т., ПИ 37530.13.322. Последвала е кореспонденция между двете страни, изразяваща се в многократни искания от страна на [фирма] за предоставяне на допълнителна информация. Изпратено е писмо № [ЕГН]-2/08.04.2015 г. /л. 130 от делото/, с което е поискано да предостави разрешение за строеж на електрическа централа, което да съответства на инвестиционните намерения на [фирма]. Енергоразпределителното дружество / ЕРД / е приело, че в представения отговор на писмото не е представена исканата информация от инвеститора. В подадено Заявление № 11591841/06.08.2015 г. за увеличаване на мощността на фотоволтаична централа с още 15 kW е приложено Разрешение за строеж № 043 от 27.02.2012 г., допълнено на 01.04.2015 г. и на 07.07.2015 г.

На 15.07.2015 г. /л. 51 от делото/ от електроразпределителното дружество е изпратено

писмо изх. № [ЕГН]-4, с което управителят на [фирма] е уведомен, че процедурата по присъединяване на фотоволтаичната централа е прекратена поради непредставяне в срок, съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014 актуално и валидно разрешение за строеж /РС/. Посочено е от ЕРД, че: 1. Представеното РС № 43/27.02.2012г е издадено въз основа на договор №[ЕГН]/15.02.2011г за изграждане на PV 30 kW в имот №37530.13.245, което вече е реализирано в предишни процедури, а не на основание Становище[ЕИК] на Е. ЕР, което становище касае конкретната процедура

2. Разрешението за строеж е издадено на [фирма] и ТД [фирма], които лица не са страни по конкретната нова процедура

3. Разрешението за строеж е издадено за имот №37530.13.245 и допълнено на 01.04.2015г за имоти 37530.13.321, 37530.13.322 и 37530.13.232 по КК. Това РС е изчерпано съгласно т.1 по-горе и върху тези имоти има съществуващи общо 30 kW. Настоящата процедура касае само имот №37530.13.322 съгласно издаденото становище.

С жалба вх. № Е-12-00-703/25.09.2015 г. прекратяването на процедурата по присъединяване е обжалвано пред Комисията за енергийно и водно регулиране. Произнасяне в двумесечния срок не е последвало, поради което формирания мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по жалбата е бил обжалван пред АССГ, както беше посочено по –горе и с решение № 3016/03.05.2016 г., постановено по адм. д. № 189/2016 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 7 състав, потвърдено с Решение № 6781/31.05.2017 г. на Върховния административен съд, Четвърто отделение, постановено по адм. д. № 7281/2016 г., е отменен и преписката е върната на органа за ново произнасяне.

На 23.05.2019 г. на закрито заседание на комисията жалбата е разгледана и е постановено Решение № Ж-263/23.05.2019 г., с което жалбата е приета за неоснователна и е прекратено административното производство. Решението е връчено на жалбоподателя на 12.06.2019 г., видно от приложеното на л. 36 от делото известие за доставяне и е обжалвано в срока по чл.149 от АПК пред настоящия съд.

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК. Същата отговаря на изискванията на закона относно формата и съдържанието ѝ, поради което същата е редовна и допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Решението е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, прието с пет гласа „за“, от които 3 на членовете на Комисията със стаж в Енергетиката (л.41). Решението е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за приемането му. Съдържат се в достатъчна степен мотиви, за да бъде разбрана волята на регулаторния орган и съображенията, поради които е приел жалбата за неоснователна. Не се констатират съществени нарушения на административно производствените правила.

Процедурата за присъединяване към електропреносната мрежа на ЕРД е уредена в Наредба № 6 от 24.02.2014 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи и ЗЕВИ.

Съгласно чл. 26, ал. 3 ЗЕВИ / в редакцията му от 06.08.2014г / за обектите с обща

инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането, а в случаите по чл. 27, ал. 5 - в срок до 15 дни от постъпване на искането. Според ал. 4 на същата разпоредба в случаите по ал. 3 предварителен договор за присъединяване не се сключва, а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

От страна на електроразпределителното дружество е изготвено становище за условията и начина за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа № [ЕГН] /л. 162 от делото/. Въз основа на така изготвеното становище е подадено искане за сключване на договор за присъединяване вх. № 14330460/09.02.2015 г. за обект, находящ се в ПИ 37530.13.322 в местн. „К. Т.“ земл. На [населено място] общ.С. . Към искането са приложени работни проекти – част електрически уредба и инсталации в обем, достатъчен за доказване изпълнението на техническите изисквания по чл. 97 – 101 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. и разрешение за строеж № 43/27.02.2012 г.. Последното влязло в сила на 13.03.2012 г., същото касае изграждане на фотоволтаична инсталация за производство на електроенергия с обща инсталирана мощност 30 kW, като монтира етапно 180 бр. фотоволтаични модули, върху метална конструкция, свързани към б бр. инвертори и присъедини съоръжението към електроразпределителната мрежа в ново стандартизирано електромерно табло, монтирано на имотната граница на ПИ 37530.13.245.

В настоящият казус жалбоподателя [фирма] позовавайки се на разрешително за строеж № 43/27.02.2012 г., действително не е изпълнил указанията на [фирма] за предоставяне на допълнителна информация, досежно релевантно разрешително за строеж за ПИ 37530.13.322 в местн. „К. Т.“ земл. На [населено място] общ.С..

Обстоятелството, че със Заповед № РД-15-2545/02.12.2013 г. на кмета на [община] ПИ с идентификатор 37530.13.245, местност „К. Т.“ по кадастралната карта на [населено място], общ. С., се разделя на три нови самостоятелни имота с проектни идентификатори 37530.13.321, 37530.13.322 и 37530.13.232. не дава основание да се счита, че присъединяването на допълнителна мощност за обекта, образуван при промяната в ПУП може да се реализира с представянето на разрешително за строеж за стария имот, който вече не съществува / ПИ с идентификатор 37530.13.245/.

Приложеното по делото Разрешение за строеж, касаещо посочения в заявлението ПИ 37530.13.322, а именно Разрешително за строеж № 7/18 .01.2016 г. / стр.19 от делото /, разрешава на [фирма] и ТД [фирма], изграждането на фотоволтаична инсталация 15 kW, но както и самият жалбоподател сочи в жалбата си пред КЕВР такава вече е изградена и е сключен договор за изкупуване № Ц-44/10.10.2018г.

Многократно на жалбоподателя писмено е обяснявано, че представеното Разрешение за строеж № 43 от 27.02.2012 г. на гл. архитект на общ. С., допълнено на 01.04.2015 г. не може да му послужи в новата процедура, заявена от него за присъединяване на мощност от 30 kW за имот 37530.13.322.

В писмо на стр. 176 от делото най-точно е указано на жалбоподателя, защо ЕРД счита, че не са представени всички изискани документи, а именно: „..Предоставеното разрешение за строеж е за мощност 30 kW за целия имот, преди да бъде разделен на

нови три имота. В момента присъединената мощност е 30 kW – по 15 kW на двете фирми [фирма] и [фирма]. Необходимо е разрешение за строеж в конкретния имот за мощност 30 kW“.

Нито в административното производство пред КЕВР ,нито в настоящият процес жалбоподателя представя разрешение за строеж в имот №37530.13.322 за мощност 30 kW. Тълкуването на последния за относимостта на разрешение за строеж № 43/27.02.2012 г..към новата процедура за присъединяване ,съгласно Искане за сключване на договор за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа с вх. №[ЕИК]/09.02.2015 г. (л.57 от делото) е неправилно , поради което законосъобразно същата е прекратена .

Изводите на КЕВР ,обективирани в оспореното решение са идентични с тези в писмо изх. № [ЕГН]-4/15.07.2015 г. ,а именно представеното РС № 43/27.02.2012 г.е издадено въз основа на договор № [ЕГН]/15.02.2011 г. за изграждане на PV30kW в имот 37530.13.245, което вече било реализирано в предишни процедури, а не на основание Становище №[ЕИК] на Е. ЕР, което становище касае конкретната процедура. Права за строеж съгласно горепосоченото РС имат [фирма] и ТД [фирма], които лица не са страни по конкретната нова процедура. Правен принцип е ,че никой не може да предяви чужди права ,поради което и основателен е извода ,че разрешителното за строеж следва да бъде издадено в полза на лице ,което е подало искането за присъединяване към електропреносната мрежа на [фирма].

Предвид изложеното и липсата на нарушение на процедурата по чл.87 и сл. от Наредба № 6 от 24.02.2014 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи , съдът намира , че Решение № Ж-263 от 23.05.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е законосъобразно и жалбата срещу него следва да се отхвърли, като неоснователна.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено. Дружеството жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лв. представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал.1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], С. минерални бани № 51, представлявано от управителя Г. И. Х. срещу Решение № Ж-263 от 23.05.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00703/25.09.2015 г., подадена от дружеството – жалбоподател, срещу [фирма].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: